

ΚΕΡΑΤΑΣ

κερατάς, ο, ουσ. [<μσν. κερατάς <κέρατον], **1α.** ο απατημένος σύζυγος: «απ' τη μέρα που έμαθαν στη γειτονιά πως είναι κερατάς, άλλαξε σπίτι». (Λαϊκό τραγούδι: *πάρε τηλέφωνο τον κερατά, καλύτερα τώρα παρά μετά*). Η σημασία αυτή, σύμφωνα με τον Φ. Κουκουλέ, από την παρατήρηση ότι στα κερασφόρα ζώα δεν υπάρχει συζυγική πίστη. **β.** ο ανόητος, ο βλάκας, το κορόιδο: «τρέχει σαν κερατάς κι εξυπηρετεί όλους τους φίλους του κι ευχαριστώ δεν ακούει από κανέναν || δουλεύει όλη τη μέρα σαν κερατάς και ποιο είναι το όφελός του νομίζεις;». (Λαϊκό τραγούδι: *συ που στρίβεις στην Αθήνα άλλοτε ξηγήσου φίνα, γιατί θα 'βρεις το μπελά σου εσύ κι αυτός ο κερατάς σου*). **2.** χαϊδευτική προσφώνηση σε άντρα που τον χαρακτηρίζει εξυπνάδα: «έλα δω, ρε κερατά, πώς τα κατάφερες και την έριξες την γκόμενα;». **3.** εκστομίζεται και ως βρισιά σε άντρα: «ουστ, από δω, ρε κερατά, και μην ξαναπατήσεις το πόδι σου!». (Τραγούδι: *και σιγά που θα... που θα... που θα... με τα θα... του κάθε κερατά*). **4α.** (υβριστικά στη γλώσσα της αργκό) ο αστυνομικός: «μόλις είδαμε τον κερατά να 'ρχεται προς το μέρος μας, την κάναμε πουλόπουλος». **β.** ο διευθυντής, ο προϊστάμενος κάθε δημόσιας υπηρεσίας ή οργανισμού: «πήγα να συναντήσω τον κερατά της πολεοδομίας για το σπίτι που πρόκειται να χτίσω, και μου ζητούσε ένα κάρο λεφτά για να προωθήσει την άδεια».

- αδερφή του κερατά, βλ. λ. αδερφή.

- άνθρωπος του κερατά, βλ. λ. [άνθρωπος](#).

- κάλλιο να λεν τον κερατά παρά τον κακομοίρη, προτιμότερο να με βρίζουν παρά να νιώθουν οίκτο για μένα: «ας περνώ εγώ καλά, γιατί κάλλιο να λεν τον κερατά παρά τον κακομοίρη».

- όσο κάθεσαι ο κερατάς, το κέρατό του αυξάνει, όσο ανέχεται ο απατημένος σύζυγος τις απιστίες της γυναίκας του, τόσο αυτή τον απατάει περισσότερο: «την έπιασε κάνα δυο φορές με το γείτονα κι έκανε πως δεν κατάλαβε τίποτα, κι έτσι, όσο κάθεσαι ο κερατάς, το κέρατό του αυξάνει».

- του κερατά! **α.** λέγεται για κάτι αυτονόητο, για κάτι που θεωρείται δεδομένο: «δηλαδή θα τον βοηθήσεις; -Του κερατά!», δηλ. βεβαίως θα τον βοηθήσω. **β.** λέγεται για ό,τι ξεπερνάει το μέτρο της κοινής λογικής, για ότι καταντάει προκλητικό ή απίθανο: «πάει πολύ, δέ νομίζεις, να με κοροϊδεύεις τόσα χρόνια; Του κερατά πια! || πόσο ν' αργήσει; Του κερατά, κάποια στιγμή θα φιλοτιμηθεί και θα 'ρθει!».

- του κερατά, η έκφραση ακολουθώντας διάφορους χαρακτηρισμούς επιτείνει αρνητικά τη σημασία τους: «αλήτης του κερατά || πούστης του κερατά || τσογλάνι του κερατά».